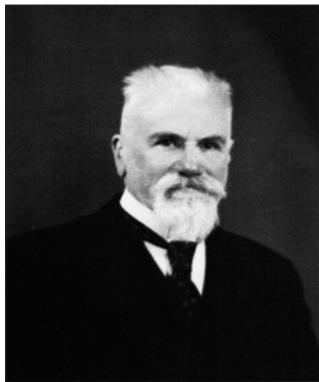
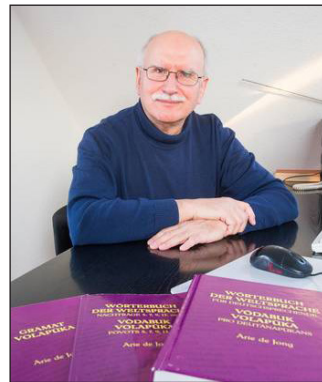




Figuro 7.3: Auguste Kerckhoffs



Figuro 7.4: Arie de Jong



Figuro 7.5: Hermann Philipps

lingvoj. La plej interesa estas la lasta parto kun nomoj kaj loĝlokoj de 1600 diplomitoj de Volapük – oni do povas supozi, ke la vera nombro de Volapük-lernintoj estis multe pli granda. La volapukistoj estis – laŭ la listo – pastroj, kuracistoj, instruistoj, komercistoj kaj inĝenieroj, do la intelektularo, kiu sentis bezonon de internaciaj kontaktoj kaj ĉe kiu oni povas supozi certajn fremdlingvajn konojn. Ĉar iu kritika konscio pri la dezirinda formo de planlingvo ne ekzistis kaj Volapük estis la unua detale prilaborita sistemo, oni volonte akceptis ĝin.

Laŭ indiko de Drezen ekzistis 58 gazetoj en Volapük, sed ili malaperis dum la unuaj dek jaroj de la 20-a jc. Kvankam la volapuka movado nombris ĉ. milionon da homoj en ĉ. 40 landoj de la tuta mondo, en la jaro de la morto de Schleyer, 1912, ĝi jam estis disfalta. En 1912 restis kiel lastaj gazetoj „Nuns blefik se Volapükavol” en Nederlando kaj „Der Weltsprachenfreund” en Germanio. Schleyer testamentis sian „ĉifal”-econ, do gvidadon de la movado al pastro Albert Sleumer, kies cirkulero „Volapükanes valik” el majo 1913 tamen ne plu sukcesis revivigi la amasojn; tio estas klarigata per neeblo de natura disvolviĝo de la lingvo mem (ĝi dependis de la decido de unu persono), kaj socio-logia premo konservi la lingvon en la kadro de organizita movado.

7.3. La ĉifaloj

La strukturo de la Volapük-movado estis organizita laŭŝtipe kun jenaj respondeculoj:

1. cifal = „ĉef-estro” = Schleyer kiel ĉefa inventinto (datuval) de la mondo-lingvo
2. lecifal = estro por kontinento
3. lecif = estro por granda lando
4. cif/cifel = estro por lando
5. xamel = ekzamenisto por lando
6. plofed = instruisto por lando
7. stimakopanal = honora membro
8. spodal = ekzamenita korespondanto kun diplomo